

721 Vítej nám, hoste přemilý

transpozice -5

1. Ví - tej nám, hos - te pře - mi - lý, můj dob - rý Je - ží - ši,
ne - jlas - ka - věj - ší pří - te - li, žá - dou - cí Je - ží - ši.
Du - ši svou ti ot - ví - rám, jak ty si to žá - dáš sám.

2. Veliký Bože z výsosti,
jak ty se snižuješ,
že z trůnu své velebnosti
v mé nitro vstupuješ.
Ve mně sám chceš přebývat,
svůj život do mě vlévat.

3. Já srdce své otevřené
rád tobě v oběť dám,
tvou láskou z vin očištěné
kajícím odevzdám.
Doufám jen v tvé milosti,
dej sílu mé slabosti.

4. Ty štědrý Dárce, milost svou
v mé duši zachovej,
naездеjší pouť lopotnou
mi požehnání dej.
V tobě žiji, umírám,
mým Pánem buď jen ty sám.

2. Ve - li - ký Bo - že z vý - sos - ti, jak ty se sni - žu - ješ,

že z trů - nu své ve - leb - nos - ti v mé ni - tro vstu - pu - ješ.

Ve mně sám chceš pře - bý - vat, svůj ži - vot do mě vlé - vat.

3. Já srd-ce své o - te-vře - né rád to - bě v o-běť dám,

tvou lás - kou z vin o - čiš - tě - né ka - jíc - ně o - dev - zdám.

Dou - fám jen v tvé mi - los - ti, dej sí - lu mé sla - bos - ti.

4. Ty štěd-rý Dár - ce, mi-lost svou v mé du - ši za - cho - vej,
na vez - dej - ší pouť lo - pot - nou mi po - žeh - ná - ní dej.
V to - bě ži - ji, u - mí - rám, mým Pá-nem buď jen ty sám.

